

ת"פ (רמלה) 14197-10-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 14197-10-23 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט טל ענר

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירת **פציעה בנשק קר**, לפי סעיפים 334 + 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. ביום 29.9.2023 שהה הנאשם עם חברו א' ט' (להלן: הקורבן) בחנות בבאר יעקב והשניים שתו משקאות אלכוהוליים. בתוך כך, התפתח בין השניים ויכוח שטיבו אינו ידוע. הנאשם דחף את הקורבן ארצה, נטל בקבוק בירה, **חבט בבקבוק הזכוכית בראשו של הקורבן וחתך אותו בצווארו באמצעות הבקבוק**. לקורבן נגרמו שני חתכים קטנים נזקק לטיפול רפואי.

3. הנאשם הופנה לשירות המבחן והוגשו בעניינו מספר תסקירים.

4. בתסקיר מיום 26.6.24 צוין, כי הנאשם רווק בן 28 ואב לקטין בן 4 עמו מקיים קשר מרוחק. שוהה בתנאי מעצר בית בנתניה בפיקוח דודו. עלה מאתיופיה בהיותו כבן 12, תיאר חיים הישרדותיים, תחושת חוסר שייכות, וקושי שפתי. בגיל 17 החל להתרועע בחברה שולית והחלה מעורבותו בפלילים. הנאשם גויס לצה"ל אך נדון למאסרים בשל היעדרות מן השירות, עד ששוחרר לאחר שנה עקב אי התאמה. לאורך שנים התקשה לבסס יציבות תעסוקתית.

5. שרות המבחן התרשם מבחור צעיר ללא גורמי תמיכה יציבים ונוכחיים בארץ, שעבר משבר קליטה, ומאופיין בקשיים רגשיים, שאלות של ערך עצמי וגברי, תחושת זהות ושייכות. עוד

התרשמו כי הוא עורך מאמצים להתייצב במישור התעסוקתי. בעניין צריכת אלכוהול מתגבש דפוס של צריכה, כאשר הנאשם אינו מודע להשפעת צריכת האלכוהול על אופן התנהלותו, הסיכון הנובע מצריכתו, ונזקקותו הטיפולית בתחום ההתמכרויות. הנאשם שלל דפוסי שימוש בסמים, ובדיקת שתן שנתן נמצאה נקייה. לדבריו צורך אלכוהול מגיל צעיר באופן מזדמן ובנסיבות חברתיות. תיאר דפוסי שתייה לעיתים עד אובדן שליטה והתנהגות פורצת גבולות.

6. הנאשם התקשה לקבל אחריות לביצוע העבירה. כשתיאר את האירוע, מסר כי בלילה שקדם לביצוע העבירה צרך אלכוהול לאורך כל הלילה והמשיך בצריכה גם בעת המפגש עם המתלון. לטענתו, התערב בקטטה שבה הכו את המתלון כדי להפריד ביניהם, אך אז תקף אותו המתלון, והוא פעל מתוך הגנה עצמית והכה את המתלון באמצעות בקבוק זכוכית שהיה במקום. לדבריו, אינו אדם אלים או תוקפני. הנאשם התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלון.

7. שירות המבחן העריך כגורמי סיכון את התנהגותו האימפולסיבית בביצוע העבירה תוך שימוש בנשק קר, והיעדר גבול ברור וחשיבה לתוצאות מעשיו. בנוסף הוזכרו השימוש המתמשך באלכוהול, עברו הפלילי, והיותו נעדר תובנה לעומק הבעייתיות ולסיכון במצבו. זאת ועוד, קשייו בקבלת אחריות והבעת אמפתיה כלפי המתלון, היעדר גורמי תמיכה יציבים בחייו, וכן שלילתו הנחרצת לשילוב בהליך טיפולי כלשהו. לטעם שירות המבחן, הנאשם אינו מכיר בחלקיו האלימים והאגרסיביים. רמת הסיכון הוגדרה בינונית ומידת החומרה הצפויה מעבירת אלימות צפויה להיות בינונית אף היא. כגורמי סיכוי תואר כאדם צעיר המתאמץ לעבוד באופן יציב. נוכח עמדותיו הנוקשות ושלילתו כל צורך בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטיה ומרתיעה, שתכלול רכיב פיצוי למתלון.

8. בתסקיר מיום 12.11.24, באבחון נמצא הנאשם מתאים לטיפול ביחידה להתמכרויות. הוחלט על תחילת מפגשים פרטניים עם עובד סוציאלי בליווי מפקחיו.

9. לפי התסקיר מיום 22.12.24, הנאשם החל בטיפול ביחידה להתמכרויות וגורמי הטיפול מתרשמים ממוטיבציה ראשונית, אך נדרש זמן נוסף להעמקה ובניית תוכנית טיפולית מותאמת עבורו. הומלץ על דחייה של 4 חודשים.

10. לפי התסקיר מיום 7.4.25, הנאשם המשיך להגיע לפגישות בטיפול הפרטני, אך התקשה לרדת לעומקם של דברים, לשתף אודות חייו ושלל בעייתיות סביב צריכת אלכוהול. שתי הבדיקות האחרונות לאיתור אלכוהול יצאו גבוליות, אך הנאשם המשיך לטעון כי אינו צורך אלכוהול כלל. הנאשם ביקש להפסיק את המשך ההליך הטיפולי. להערכת שירות המבחן, ללא המשך שילובו בטיפול ייעודי סביב צריכת אלכוהול וטיפול ייעודי בהפחתת אלימות, לא ניתן יהיה לסייע בהפחתת הסיכון למעורבות פלילית ובמיוחד לביצוע עבירות אלימות. בסיכומו של דבר המליץ שירות המבחן על ענישה בדרך של מאסר שירוצה בעבודות שירות.

11. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ובהתבסס על נסיבות ביצוע העבירה עתרה למתחם ענישה של 12 עד 36 חודשי מאסר. בתוך המתחם התבקשתי לגזור על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

12. ההגנה טענה שמדובר ב"ויכוח שיכורים" ספונטני בין חברים ולא באלימות מתוכננת. צוין כי פצעיו של המתלונן היו קלים ושטחיים והוגש מכתב מטעמו בו טען שהוא סולח לנאשם - חברו - ומאמין שלא הייתה לו כוונת פגיעה. בהתבסס על פסיקה התבקשתי לגזור על הנאשם עונש שניתן לרצות בעבודות שירות.

13. הנאשם הביע חרטה, התנצל בפני הנפגע וציין כי הוא נתון שנתיים בתנאים מגבילים.

דין והכרעה

14. מתחם הענישה ייקבע, בהתאם להוראות החוק, על פי עיקרון ההלימה ותוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. הנאשם במעשיו פגע בשלמות גופו של המתלונן, בכבודו ובביטחונו האישי. בעקבות ויכוח של מה בכך תקף הנאשם את המתלונן, הכה בו בבקבוק זכוכית ופצע אותו באיבר רגיש (צוואר). הפגיעה שנגרמה שטחית אמנם, אך פוטנציאל הנזק רב, בשל מיקום הפגיעה. העובדה שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול באותה עת מהווה שיקול לחומרה, בשל היעדר העכבות במצבו של הנאשם, אליו נכנס מרצונו.

16. לאור האמור עד כה, בשים לב לטיב הפגיעה במתלונן ולנזק שנגרם לו, לשימוש שנעשה בחפץ מזדמן (בקבוק זכוכית), והשימוש בו לעבר אזור רגיש בגוף, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו הייתה משמעותית.

17. מדיניות הענישה בעבירת פגיעה בנשק קר מזדמן מגוונת, אך כוללת עונשי מאסר (ממשיים או לריצוי בעבודות שירות) גם ברף התחתון של מתחם הענישה. לצורך שיקוף מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בהם נסיבות ביצוע העבירה היו דומות ככל הניתן לענייננו (ניפוץ בקבוק או כוס זכוכית וגרימת פגיעה שאינה חמורה):

א. רע"פ 5377/23 **דכוור נ' מדינת ישראל** (19.7.2023): הנאשם, בשל ויכוח, הטיח בקבוק בירה בראשו של אחר ושברו, ובאמצעות שברי הבקבוק שנתרו דקר את האחר בכל חלקי גופו, ולאחר מכן היכה את חברו הנוסף במכת אגרוף לפניו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מטעמי שיקום נגזרו 9 חודשי עבודות שירות, אך ערעור המדינה התקבל והעונש הוחמר לכדי 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. **תיק זה חמור מענייננו בשל הדקירות בכל חלקי הגוף והכאת קורבן נוסף.**

ב. רע"פ 3842/21 גודייב נ' **מדינת ישראל** (3.6.2021): הנאשם השליך בקבוק זכוכית לעבר המתלוננת, פגע בראשה וגרם לה לפצע מדמם בקרקפת שהצריך פינוי לביתחולים. כן צירף כתב אישום נוסף בו הורשע בהיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בגין התיק העיקרי בין 7 ועד 20 חודשי מאסר.

ג. רע"פ 8960/15 בולטנירוב נ' **מדינת ישראל** (19.5.2016): על רקע סכסוך כספי תקף הנאשם את המתלון בכך ששפך עליו את תכולתה של כוס בירה, חבט במתלון באמצעות הכוס וניפץ אותה על פניו. בעקבות זאת, נגרמו למתלון חתכים בפניו והוא נזקק לטיפול רפואי ולארבעה תפרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על המבקש חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור ובקשת רשת ערעור נדחו.

ד. רע"פ 5655/13 מרם נ' **מדינת ישראל** (20.11.2014): הנאשם חבט בראשו של המתלון באמצעות בקבוק משקה, כך שהבקבוק נשבר על ראש המתלון. לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפני המתלון וגרם לו לחתך עמוק בפניו, קרוב לאוזנו, בגינו נזקק המתלון לטיפול רפואי בבית חולים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-24 חודשי מאסר והעמיד המאסר על 12 חודשים. הנזק שנגרם למתלון באירוע חמור בהרבה מענייננו.

ה. עפ"ג (מרכז) 37112-10-15 **מדינת ישראל נ' היילה** (17.1.2016): הנאשם, על רקע יכוח עם המתלון וכשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול, פצע את המתלון בכך שחבט בראשו באמצעות בקבוק בירה שהתנפץ על ראשו. למתלון נגרם חתך בצדו של הראש, אשר טופל בהדבקה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ (מחוזי חיפה) 64353-06-21 **מדינת ישראל נ' מוכאילוב** (1.12.2021): נקבע מתחם ענישה בין 9-24 חודשי מאסר לנאשם שדקר את המתלון באמצעות סכין, שבר בקבוק זכוכית על ראשו של המתלון ואף דקר אותו באמצעות בקבוק הזכוכית השבור.

על הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, נגזר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. **אירוע האלימות חמור מבעניינו בשל השימוש בסכין, בנוסף לבקבוק הזכוכית.**

ז. ת"פ (ראשון לציון) 50917-02-22 **מדינת ישראל נגד מלכה** (16.7.2024): הנאשם, במהלך בילוי בבר, הכה את המתלונן בפניו ובהמשך נטל כוס זכוכית, זרק את הכוס בחוזקה על ראשו וגרם לחתך ושבר. **מותב זה** דן את הנאשם לעונש בעבודות שירות (בשל תסקיר שהמליץ על צו של"צ), אך ערכאת הערעור התערבה בעונש והעמידה אותו על 10 חודשי מאסר בפועל (עפ"ג 12314-09-24 מיום 24.11.2024). **בתיק זה סעיף החיקוק חמור יותר (חבלה חמורה), ואף החבלה עצמה קשה מבעניינו.**

ח. ת"פ (נתניה) 72551-07-19 **מדינת ישראל נ' עמרם ואח'** (20.10.2022): במהלך תגרה הכה נאשם 1 את המתלונן בכך שהטיח בקבוק זכוכית על ראשו ופצע אותו (חתך 3 ס"מ שנתפר) וכן היכה אותו בחזהו באגרופים. **נקבע מתחם שנע ממספר חודשי מאסר ועד 24 חודשים, והוטלו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.**

18. בהתבסס על האמור, נוכח נסיבות ביצוע העבירה ולאור הפסיקה שסקרתי זה עתה, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 7 חודשי מאסר (שנית) במקרים מתאימים לרצות בעבודות שירות), ל-24 חודשים.**

19. בתוך מתחם הענישה אזקוף לזכות הנאשם את הודאתו, אם כי מהתסקירים עולה שאין מדובר בקבלת אחריות שלמה ומלאה וכי הנאשם התקשה לבחון לעומק את הבעייתיות בהתנהגותו ונוטה להשליך אחריות על המתלונן או על השפעת האלכוהול. מהתסקירים עולה עוד כי היענות הנאשם לטיפול שהוצע לו הייתה חלקית ביותר, ושירות המבחן מעריך כי בהיעדר טיפול ייעודי בבעיית האלכוהול, ובהמשך בתחום האלימות - לא ניתן יהיה לסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירות אלימות.

20. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעות מבי"ד צבאי בגין היעדרות מן השירות שאין רלוונטיות, וכן תיק ללא הרשעה מבית משפט לנוער שהתיישן זה מכבר (עבירות שביצע בשנת 2011) ולפיכך משקלו זעום בעניינו.

21. משקל מסוים לקולא מצאתי **בעמדת קורבן העבירה**, חברו של הנאשם. הקורבן שולח לנאשם על מעשיו ומבקש לתת לו הזדמנות. על פי מכתבו הוא מכיר את הנאשם 15 שנים ומעולם לא היה ביניהם שום ריב או סכסוך. הקורבן ציין ש"בני אדם עושים לפעמים טעויות" ואיחל לנאשם "רק טוב בחיים". אין צורך לומר שעמדת הקורבן אינה קובעת מהו העונש הראוי, אולם בנסיבות של קשר חברי ארוך שנים, וכישלון נקודתי של הנאשם - סבורני שיש

לדברים משקל.

22. בשיקולול הנתונים כולם, הגעתי למסקנה שלא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן לגזור על הנאשם עונש לריצוי בעבודות שירות. המלצה זו אינה נמצאת בהלימה להערכת הסיכון הנשקף מן הנאשם, ואינה מתכתבת עם חוסר שיתוף הפעולה שלו בהליך הטיפול. מאסר בעבודות שירות הוא עונש בעל אופי שיקומי. הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו במישור השיקומי, ומשכך אין מנוס מגזירת דינו במתחם הענישה, סמוך לרף התחתון אמנם, אך במאסר ממשי ולא בעבודות שירות, וזאת מטעמי גמול והרתעה גם יחד.

סיכום

23. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **תשעה חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס. הנאשם יתייצב לריצוי העונש בכלא הדרים ביום 3.8.25 בשעה 10:00.

ב. **שבעה חודשי מאסר על תנאי**, לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. **שלושה חודשי מאסר על תנאי**, לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. **פיצוי למתלון בסך 3,000 ₪**, ישולם תוך 60 יום.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, במעמד הצדדים.